

jeg, hvis den havde foreligget i dette Forslag, i hvert Fald havde maattet sige: Jeg vilde ikke have afvist en Forhandling paa det Grundlag, jeg vilde have prøvet, om der derved lod sig byde en tilstrækkelig stærk og betydningsfuld Garanti for Mindretallets Ret, der i nogen Maade kunde opveje det, vi maatte give Afkald paa ved at stryge den dobbelte Vælgerklasse. Det vilde nemlig have haft den store Betydning, at det var blevet slaaet fast som Princip fra Venstres Side, at Mindretalletene ikke blot skal repræsenteres, men i visse Tilfælde have en Medbestemmelsesret, et selvstændigt Veto. Hvis man først var bleven enig om den Ting, vilde det være mange Gange lettere at forhandle om Vejene og Midlerne, hvorved der ved de kommunale Valg vilde kunne skaffes Sikkerhed for, at det Mindretal, der her er Tale om, og som repræsenterer den store Sum af Skatteydelse, kunde blive i hvert Fald et kvalificeret Mindretal i det kommunale Raad. Og saa megen Imødekommelse synes jeg nok, man kunde have ventet fra Regeringens Side. Det foreliggende Forslag, der fremtræder som Regeringsforslag, vilde derved paa den allerheldigste Maade have adskilt sig fra de tidligere private, rene og skære Partiforslag. Nu mangler som sagt dette Grundlag. Derfor er det, at Drøftelsen fra vor Side maa blive saa kort; der er ikke saa synderlig meget at snakke om i det, der foreligger.

Jeg ved ikke, hvorfor Regeringen og dens Venner i sin Tid lode denne Bestemmelse falde i deres Skattelovforslag. Man kunde sige, at ved den nuværende Sammensætning af de kommunale Raad er der ikke saa forfærdelig megen Brug for den. Det forstaar jeg godt, men jeg har ogsaa tænkt mig, at man i Tide har opdaget, at den maaske kunde bruges som en Indrømmelsesparagraf, naar man kom til at behandle Spørgsmaalet om den kommunale Valgret, og at det var for at naa det, at den blev udtagen og gemt til bedre Tider. Men i saa Fald havde det været heldigere, om den havde foreligget nu, thi i saa Fald havde der fra vor Side været noget at tale om.

Med Fare for at blive kaldt Pilfinger vil jeg blot røre ved et Par enkelte Punkter i Forslaget, hvor jeg synes, at den skønne og mageløse Konsekvens er bleven en lille Smule brudt. Enten er der en Overflodighed eller ogsaa er der en Mangel. Jeg har ikke hørt nogen, som kunde fortælle, hvorfor der ved Valget af Amsraadet skulde være to Valgmænd af hvert

Sogneraad. Da de begge to fremgaa ved rene Flertalsvalg i Sogneraadene, repræsenterer de begge to den samme Retning, og saa ved jeg ikke, hvorfor de begge to skulle rejse derhen; jeg ved ikke, om den ene ikke er mere til Stads eller er til for Selskabs Skyld. Derimod kunde jeg, hvis man endelig vilde flutte sig med at sende flere Valgmænd fra Sogneraadet til Amsraadsvalgene, tænke mig, at man saa tog 3 i Stedet for 2, saa kunde der nemlig anvendes Forholdstalsvalg ved Valget af Valgmænd i Sogneraadet. Saa var der dog nogen Lejlighed for det kvalificerede Mindretal, som jeg har tænkt mig, til at blive repræsenteret, saaledes at der kunde blive Mindretalsrepræsentation ogsaa i Amsraadene, hvad jeg ikke synes, at der nu er nogen Udsigt til. — Det andet Punkt er en Bestemmelse, som er overmaade forstandig og betimelig, dobbelt forstandig og betimelig, fordi den ikke findes i Lovforslaget selv, men i dets Motiver. Det er den Bestemmelse i Motiverne, som skal forklare, hvad det vil sige, at Valgret er betinget af, at man har svaret direkte Skat — i København Indkomstskat — til Kommunen. Jeg ved ikke, om jeg behøver Formandens Tildelse til at oplæse dette Stykke i Motiverne. Det lyder saaledes: „Bestemmelsen om, at Skatten for det forud for Valget gaaende Skatteaar skal være svaret, antages at medføre, at den, der ved Valglistens endelige Berigtigelse staaar saaledes i Restance med sit Skattebidrag, at der for dette kan gøres Udpantning, ikke kan medtages paa Valglisten. Da dette stemmer med, hvad der hidtil i Praksis har været antaget, er en udtrykkelig Udtalelse herom i Lovforslaget ikke anset fornøden“. Jeg finder heri en ganske direkte og tydelig Adresse til Københavns Kommunalbestyrelse — bortset fra, om den nu foreslaaede Reform gaar igennem — om at gøre Ende paa den Skandale, som i en lang Aarrække har fundet Sted ved Affattelsen af de kommunale Valglisten her i København, idet der jo paa dem optages en Mængde, som frivillig have ansatte sig selv til en Indtægt af 1,000 Kr. om Aaret for at blive kommunale Vælgere, men som aldrig svare en eneste Øre af den dem paalignede Skat. Det er jo rart, at man nu igennem Lovforslagets Motiver — ikke Lovforslaget selv — faar at vide, at det er en Misforstaaelse, at man kan stemme uden at have svaret direkte Skat, og at det, som hidtil i Praksis har været antaget at være stemmende med,